

Z DNEŠNÍHO EVANGELIA

Když se přibližovala doba, kdy měl být Ježíš vzat vzhůru, pevně se rozhodl jít do Jeruzaléma. Poslal před sebou posly a ti cestou přišli do jedné samařské vesnice, aby tam připravili nocleh. Ale Samaritáni ho nepřijali, protože měl namířeno do Jeruzaléma. Když to viděli učedníci Jakub a Jan, řekli: „Pane, chceš, abychom svolali z nebe oheň, aby je zahubil?“ On se však obrátil a přísně je pokáral. Pak šli do jiné vesnice. A jak šli, cestou mu někdo řekl: „Půjdu za tebou všude, kam půjdeš.“ Ježíš mu však odpověděl: „Lišky mají doupata a nebeští ptáci hnízda, ale Syn člověka nemá, kam by hlavu položil.“ Jiného zase vybídl: „Pojď za mnou!“ On však řekl: „Pane, dovol mi, abych napřed šel pochovat svého otce.“ Odpověděl mu: „Nech, ať mrtví pochovávají své mrtvé. Ale ty jdi a zvěstuj Boží království!“ A ještě jiný řekl: „Půjdu za tebou, Pane; jen mi dovol, abych se napřed rozloučil doma s rodinou.“ Ježíš mu však odpověděl: „Žádný, kdo položil ruku na pluh a ohlíží se za sebe, není způsobilý pro Boží království.“ (Lk 9,51-62)

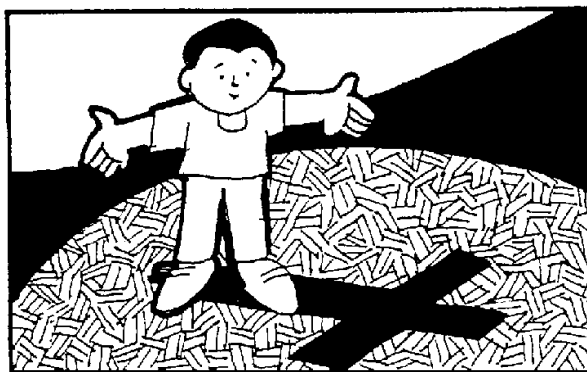
K ZAMYŠLENÍ

„Já bych mu dal...“, říkáme často při sledování zpráv, když vidíme korumpující politiky nebo obyčejné sobce. A možná bychom jim opravdu „dali“, kdybychom k tomu měli příležitost. Jaký je ale Boží pohled na člověka a jeho jednání? Učedníci zazijí odmítnutí svého mistra. Jejich srdce je plné touhy po pomstě těm, kteří takovou věc udělali. Ale Ježíš vidí skutečnost mnohem hlouběji. I Samařané jsou Boží děti. On nepřišel zničit každého, kdo odmítá. On přišel nabídnout spásu každému, kdo se pro Boha rozhodne. A co ti ostatní? Bůh nechává otevřené dveře a dává prostor k obrácení. S tím se ale objevuje jiná otázka: Dokážou následovníci Krista přijmout tento Boží postoj? (Pramen: vira.cz)

MODLITBA

K Tobě se přiznáváme, Pane Ježíši Kriste,
a tebe vyznáváme svým Králem,
Pánem a Spasitelem.
Nepohrdej námi, ale měj nás všechny,
veliké i malé,
za své dědictví, jako jsi přijímal chválu od
učedníků, od zástupů i od dětí.
Uchraň nás od ducha převrácenosti a protivení se
tvé pravdě,
dej nám srdce, které by ti důvěřovalo
a zůstávalo při tobě.

MYŠLENKY PRO ŽIVOT

- Schopnost nacházet smysl v životních situacích patří k základním schopnostem života. (Viktor E. Frankl)
- Žít smysluplně znamená, že jsem se zaměřil na něco hodnotného. To zůstává smysluplným, i když jsem třeba tohoto cíle nedosáhl nebo když jsem svou práci nedokončil. (Alfried Längle)
- Neexistuje člověk, pro něhož by život neměl přichystaný smysluplný úkol. Neexistuje situace, v níž by nám život přestal nabízet smysluplné možnosti. (Viktor E. Frankl)

VÁCLAV č. 25. (2016)

26.6.2016

13. neděle v mezidobí

Týdeník

Římskokatolické farnosti
sv. Václava v Lovosicích
Zahradní 32/2,
410 02 Lovosice
webové stránky:

farnostlovosice.cz

PRAVIDELNÉ BOHOSLUŽBY:

LOVOSICE	Út – v 17.30
	St – v 17.30
	Čt – v 7.30
	Pá – v 17.30
	Ne – v 9.00
SULEJOVICE	Ne – v 10.30
MILEŠOV	Pá – v 9.00
VELEMÍN	So – v 10.00
LUKAVEC	28.6.2016 v 15.00

AKTIVITY V TÝDNU:

- + Modlitební skupina: út od 16.30
- + Křesťanské rozhovory: st 29.6. 2016 v 18.30

INTENCE MŠÍ SV.

- Ne 26.6.2016 – v 9.00 za † Boleslava Janowa v Sulejovicích v 10.30
- Po 27.6.2016 – v 18.00 za † dceru Renatu Dobiášovou a zemřelé z rodiny
- Út 28.6.2016 – za obrácení a spásu celého rodu
- St 29.6.2016 – za uzdravení Hanny
- Čt 30.6.2016 – na dobrý úmysl
- Pá 1.7.2016 – za šťastnou věčnost pro zemřelou dceru
- Ne 3.7.2016 – v 9.00 za † Stanislava v Sulejovicích v 10.30 za pana Peška a jeho rodinu – za obrácení a spásu

„YOUCAT“

(Katechismus Katolické Církve v otázkách a odpovědích)

201. Jaký význam má jméno, které při křtu dostáváme?

Jménem, které dostáváme při křtu, nám Bůh říká: „Neboj se, vždyť jsem tě vykoupil, dal jsem ti jméno, jsi můj!“ Ve křtu se člověk nerozplývá v jakémisi anonymním božství, nýbrž je potvrzen právě ve své jedinečnosti. Dostat při křtu určité jméno znamená, že Bůh mě zná; řekl mi své „ano“ a navždycky mě přijímá v mé nezaměnitelné individuálnosti.

NĚKTERÉ PAMÁTKY V TÝDNU

28. června – pam. sv. Ireneje, biskupa a mučedníka

Narodil se zřejmě kolem roku 135 v Malé Asii, detaily nejsou známy. Původem byl Řek. V mládí přijal výuku od sv. Polykarpa a pak přesídlil na západ do Lyonu, kde se stal kaplanem maloasijských emigrantů. Po návratu z cesty do Říma se stal biskupem a napravoval škody, způsobené pronásledováním. Hájil křesťanskou víru proti gnostikům, psal spisy proti herezi. Mezi tím napomínal papeže pro příliš přísný postoj vůči těm, kteří byli odlišného názoru. Patřil mezi nejznámější spisovatele prvních křesťanských století. Za dalšího pronásledování křesťanů, při kterém jich bylo umučeno 19 000, byl i mírumilovný Irenej (česky Lubomír) sťat mečem. Jeho hrob v Lyonu je v kryptě kostela jemu zasvěceného.

V ČERVNU SE MODLÍME LITANIE K NEJSVĚTĚJŠÍMU SRDCI JEŽÍŠOVU.

22. června – nez. pam. sv. Cyrila Alexandrijského, biskupa a učitele církve

29. června – slavnost sv. Petra a Pavla, apoštolů, hlavních patronů brněnské arcidiecéze

30. června – nez. pam. Svatých pomocníků římských

3. července – 14. neděle v mezidobí

NALÉZT VLASTNÍ DUCHOVNÍ CESTU – PROHLUBOVAT DŮVĚRU

(Anselm Grün)

(pokrač. z č. 24)

Druhou možností, jak se vydat vlastní spirituální

cestou, je pít se po odpovědích na tyto otázky: Čeho bych chtěl svým životem dosáhnout? Jaký je smysl mého života? Tkví smysl jen v tom, že budu lidem něco předkládat? Nebo tvoří mou pravou hodnotu něco jiného? Spiritualita znamená být dostupný pro ducha Božího, pro ducha Ježíše Krista, být otevřený proto, abychom v tomto světě vyzářovali něco z ducha Ježíšova. Ta však znamená, že se sami sebe budeme neustále ptát: Kým je tento Ježíš Kristus pro mě? Jak mluvil a uvažoval o Bohu on? Co vyzářoval? Jaká je podstata života? Jak mění jeho osoba a jeho životní příběh můj vlastní život, mé myšlení a můj jazyk? Teprve když si začneme klást tyto otázky, začneme možná tušit, že jde o dostupnost pro Boha, koneckonců o dostupnost pro lásku, která je větší než náš pocit.

Třetí cestou, jak nalézt vlastní spiritualitu, je konkrétní utváření života. Spiritualita často žije z konkrétních rituálů. Rituály nás znovu a znovu přivádějí do kontaktu z naší pravou podstatou. Dávají nám podíl na víře těch, kteří žili před námi a těmito rituály vyjadřovali svou víru. Každý se může zeptat sám sebe, jaký byly pro něho ty dobré rituály, jejichž prostřednictvím se dostává do kontaktu s vírou, která jej nesla, když byl ještě dítě, s vírou, která jeho předkům dodávala sílu zvládat život se všemi ohroženími a nesnáze. Duchovní život potřebuje zcela určitou podobu, jakousi kulturu života. K tomu patří i společné rituály slavené v církvi při bohoslužbách. Nemohu se najednou stát horlivým návštěvníkem kostela, pokud jsem něco takového dlouhá léta nepraktikoval. Když všechny negativní zkušenosti, které jsem možná s církví udělal, jednou odložím, možná se mě dotkne to či ono slovo, píseň, obřadní úkon. Kdo si uvědomuje, že na své spirituální cestě je stále a všude obklopen uzdravující a milující blízkostí Boží, ten se dokáže snáze vypořádat i s těžšími obdobími, nemocí, osamělostí, zraněnostmi. Ztratí strach z osamění, z bezmoci a slabosti stáří. Je naplněn důvěrou, že ve všech situacích je v dobrých rukou Božích. Dalo by se říci: Spiritualita znamená, že jsem ve styku s vnitřním prostorem ticha, v němž ve mně přebývá Bůh. Toto přebývání Boží ve mně ve smrti nezanikne, jenom se přetvoří v přebývání věčné, ve kterém smím být navždy doma.

POCTA VARHANÍKOVI JIŘÍMU STÝBLOVI

Dne 26.6.2016 od 18.00 hod. Jan Verner a Martin Maxmilian Kaiser zahrají na trubku a varhany na počest našeho zesnulého varhaníka.

KONAL SE KONCERT

22. června přišli do kostela sv. Martina ve Velemíně žáci a učitelé z místní základní školy. V první části toho setkání zazpíval školní sbor pod vedením paní učitelky Mgr. Martiny Pavlíkové. Zaznělo 8 populárních písníček.

Poté o. Roman nabídl všem několik myšlenek spojených s vírou, kostelem a obcí.

Spolupráci velemínské školy s farností je třeba hodnotit velmi pozitivně. Na ruce paní ředitelky Mgr. Ladislavy Malíkové skládáme srdečné poděkování.

